

Briļļu Daugava

LATVIJAS KOMUNISTISKĀS PARTIJAS JĒKABPILS UN KRUSTPILS RAJONU
KOMITEJU UN RAJONU DARBAĻAUŽU DEPUTĀTU PADOMJU ORGĀNS

Nr. 18 (2656)
22. gads

Sestdien,
1962. gada 10. februārī

Maksā
2 kap.

Iecirkņu vēlēšanu komisijas

Sodien mūsu avīzē publicēti Jēkabpils un Krustpils rajonu darbaļaužu deputātu padomju izpildu komiteju lēmumi, ar kuriem apstiprinātas vēlēšanu iecirkņu komisijas PSRS Augstākās Padomes vēlēšanām. To kompetencē ļoti atbildīgi uzdevumi.

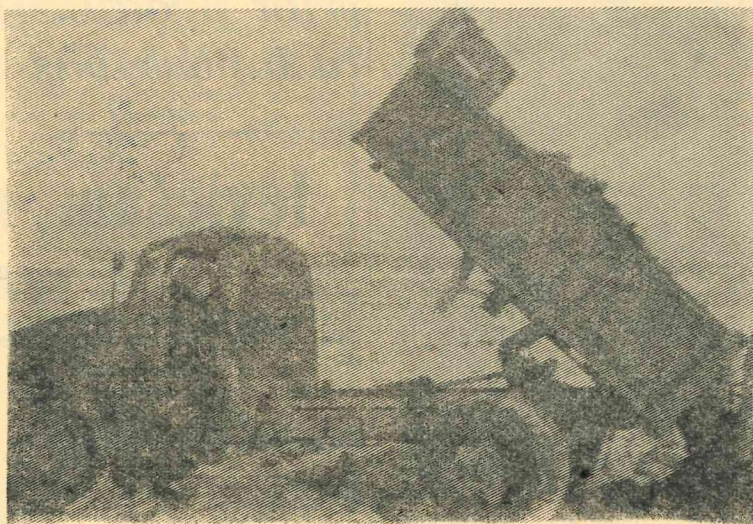
Saskaņā ar vēlēšanu Nolikuma 53. pantu vēlēšanu iecirkņu komisija pieņem iebildumus par nepareizībām vēlēšanu sarakstā un izsniedz tos izskatīšanai tai padomes izpildu komitejai, kas publicējusi sarakstu. 18. martā tā vēlēšanu iecirkņi organizēs vēlēšanu biļetenu pieņemšanu. Pēc tam saskaitīs balsis par katru kandidātu.

Patlaban vēlēšanu kampaņā izvirza deputātu kandidātus. Sākusies arī vēlēšanu sarakstu sastādīšana. Kaut vēlēšanu iecirkņa komisija ir instance, kas pieņem tikai iebildumus pret pielautām kļūdām, tas, protams, nenozīmē, ka vajadzētu īpaši gaidīt, kad būs tāda vajadzība. Ja iecirkņu komisija būs pietiekoši modra, varētu vispār izvairīties no jebkurām nepareizībām vēlēšanu sarakstos. Kā zināms, vēlēšanu sarakstu sastādīšana ir pilsētu, ciemu, ciematu izpildu komiteju pienākums. Dažviet līdz šim vēl maz padomāts par to gatavošanu. Nevar būt runa par iepriekšējo gadu vēlēšanu sarakstu izmantošanu, jo tajos būs ne mazums izmaiņu. Tāda nostāja ir acīmredzami aplama. Te pietiek norādīt, ka daļa iedzīvotāju mainījuši dzīves vietu, visas pilsoņu tiesības ieguvuši jaunieši un jaunieta, kas saņēmuši 18 gadu vecumu.

Vēlēšanu saraksti, kas sastādīti pēc PSRS Augstākās Padomes Prezidija apstiprinātas formas alfabēta kārtībā, ne vēlāk kā 18. februārī izliekami vispārējai apskatei.

Pilsētās ieviesusies prakse, kad katrs vēlētais ierodas agītpunktā vai izpildu komitejā un pārbauda attiecīgo datu pareizību, kas skar viņa personību, dzīves vietu. Tas pats iespējams, ja ne pilnīgi, arī lielākai daļai lauku iedzīvotāju. Pareizi būtu, ja vēlēšanu komisijas interesētos, kādā mērā norit šī pārbaude. Tādējādi varētu izvairīties no uzvārdu, vārdu un citu datu sakropļojumiem, kas var palikt nepamanīti pašiem vēlētajiem un vēlēšanu dienā radīt dažādus sarežģījumus.

Kūdras sagāde mehanizēta

Jēkabpils rajona Dignājas kolhozā komposta sagatavošanai pie fermām un laukos jau izvestas ap 1170 t kūdras. Visvairāk šajā ziņā paveicis Ainars Liepiņš ar traktoru DT-54 pašiekrāvēju. Dienā viņš iekrauj automašīnās un traktoru piekabēs 120—150 t kūdras. Cakli kūdras un kūsmeslu izkraušanā strādā laukopji Jānis Valterāns, Jānis Jurgevičs un citi.

Kūdras pieved arī lopu fermām, kur to kompostē kopā ar kūsmesliem un vircu. Indrānu lopu novietnē to dara Mārtiņš Caurkubuls. Pie fermām jau nogādāts turpat 800 tonnu kūdras.

Vissekmīgāk augsnes barību nākošajai ražai sagatavo saimniecības trešajā brigādē, kuru vada brigadieris Maigonijs Siliņš.

Attēlā: vairākus desmitus tonnu kūdras komposta gatavošanai ik dienas uz laukiem nogādā kolhoza tehnika.

I. Stroža teksts un foto

Pagājušā gadā Jēkabpils rajona rūpnieciskā mēbeļu fabrika apguva bruto produkcijas ražošanas plānu 165 tūkstošos rubļu apjomā. Netika izpildīts mēbeļu ražošanas sortimenta plāns — gultu, tahtu «B-7» un matraču ražošana. Mēbeļu apdares kvalitāte ne vienmēr apmierināja pircējus.

Sogad nosprausti jauni uzdevumi. Sevišķu vērību veltīs produkcijas pašizmaksas pazemināšanai, mēbeļu kvalitātes uzlabošanai un darba

PSRS Augstākās Padomes vēlēšanas sagaidot

Mežrūpnieki darba sardzē

Laikā kopš iepriekšējām PSRS Augstākās Padomes vēlēšanām līdz nepazīšanai izmainījies Jēkabpils MRS Daudzevas kokmateriālu pārkrāušanas iecirknis. Viņču celtņus, tā saucamos «derikus», mazajās dzelzceļa tvaika krānu, seno krāvēju darba rīku — sviru tagad aizstājusi jauna padomju zemē ražotā iekraušanas tehnika — konsoles un kabelu krāni, kas vienā paņēmienā izkrauj kokvedēju automašīnu, iekrauj vagonos 4—5 un vairāk kbm balķu, slutmalkas un citu kokmateriālu paketes. Spēcīgais konsoles krāns KKV-7,5 pie mazā strādnieku skaita par vairāk nekā 50% kāpinājis darba ražīgumu, salīdzinot ar viēnas tipa «derikiem». Viss mehānismu komplekss, kas pēc krautuves pirmās kārtas mehānizācijas uzstādīts Daudzevā, nodrošināja darba ražīguma kāpinājumu 1,5—2 reizes.

Pirms mehānizācijas 24 vīri dienā naktī sagarināja līdz 150 kbm kokmateriālu, tagad tas pats cilvēku

skaits, turklāt nesalīdzināmi vieglāk un ērtāk, sagatavo iekraušanai 250—300 kbm koksnes, bet spēcīgie un kustīgie iekraušanas mehānismi var iekraut vagonos 500 kbm diennakti. Tas ir tik daudz, cik var aizvest 25 divas dzelzceļa vagonos.

Krautuves mehānizācija turpinās. Pēc mehānizācijas otrās kārtas pabeigšanas roku darbu pilnīgi aizstās mehānismi. Lūk, ko padomju vara devusi mežrūpniekiem! Pašlaik Daudzevas kokmateriālu pārkrāušanas iecirknis ir viens no labāk mehānizētajiem ražošanas iecirkņiem Jēkabpils rajonā.

Un dabiski, ka strādnieki, kas agrāk prata rīkoties tikai ar ciroi un zāģi, bet tagad ir kvalificēti mehānizatori, starp kuriem daudz ir vairāku profesiju speciālisti, PSRS Augstākās Padomes vēlēšanas sagaida lielā pacilitībā.

Sociālistiskā sacensība par godu vēlēšanām — visas tautas svētki.

Pirmdien, 12. februārī, pulksten 12 Jēkabpils kultūras namā notiks 242. Jēkabpils vēlēšanu apgabala PSRS Augstākās Padomes Tautību Padomes vēlēšanu PIRMSVĒĻĒŠANU SANĀKSME.

Aicināti piedalīties visi darbaļaužu kolektīvu sapulcēs pilnvarotie pārstāvji no Jēkabpils un Krustpils rajoniem.

Agitatori izmantos vietējos materiālus

Šajās dienās Kalna ciemā notika kolhozu «Stars» un «Vienība» agitatoru seminārs, kurā piedalījās 30 agitatori, tai skaitā arī ciema iestāžu, kā mežniecības, slimnīcas un citi pārstāvji.

Agitatori noklausījās referātu par starptautisko stāvokli un uzdevumiem, gatavojoties PSRS Augstākās Padomes vēlēšanām.

Sanāksmē runāja kolhoza «Stars» vadītāji, kas pastāstīja par pasākumiem kolhoza elektrifikācijā un sējumu struktūras pārkārtošanā. Kolhozā jau ir uzkrāti nepieciešamie naudas līdzekļi elektrifikācijai. Iedalīts arī valsts kredīts. Tas, ka valsts par saviem līdzekļiem uzbūvēs arī augstsprieguma pievadus no maģistrālās līnijas līdz transformatoriem, dos šogad ietaupījumu vēl 1000 rubļu. Samazinātais ienākuma nodoklis, palētinātās degvielu un mašīnu rezerves daļu cenas devušas kolhozam ap 10.000 rubļu, ietaupījuma. Tā ir liela palīdzība.

— 1962. gadā graudaugu sējplānā kolhozā «Vienība» pieaugs, sa-

līdzinot ar 1961. gadu, par 130 ha jeb 30%, — pastāstīja kolhoza «Vienība» pārstāvis.

— Ar valsts palīdzību kolhozs šogad turpinās meliorāciju vairāk nekā 100 ha platībā. Ar pašu līdzekļiem turpinās elektrifikāciju. Sogad iekārtos lielas mehānizētas kūti 100 liellopiem. Šajās dienās iegādātais universālais iekrāvējs un pārējie ar traktoru DT-54 A darbināmie agregāti dos iespēju izvest vairāk kūsmeslu un kūdras, apgūt meliorētās platības, labot ceļus.

Pārrunās ciema aktīvs rezumēja līdz šim paveikto un nosprauda pasākumus turpmākajam politiskās agitācijas darbam.

Skolu pārstāvji un jaunie agitatori ierosināja ciema izpildkomitejai un sabiedriskās kārtības sargiem pilnīgāk izmantot savas tiesības, izravējot tādas sabiedrības sadzīves nezales kā huligānismu un alkohollismu.

V. Timpa, kolhoza «Vienība» partijas pirmorganizācijas sekretārs

Vairāk un labāk

ražīguma kāpināšanai. Pašlaik rekonstruē mēbeļu fabriku, kā rezultātā samazināsies lielle pusfabrikātu pārveidājumi un uzlabosies mēbeļu izgatavošanas tehnoloģiskā sekcija. Lielu vērību veltīs ražošanas procesu mehānizācijai. Tā pirmajā kvartālā uzstādis un laidis darbā divus pusautomātus mēbeļu detaļu pulēšanai.

Labākie strādnieki, kā, piemēram, b. Lipurs janvāra mēnesī izstrādes normas izpildījis par 136%, b. Abe-

le izstrādājis pat 158 procentus.

Sogad mēbeļu fabrikas darbinieki veltīs visus spēkus, lai sekmīgi izpildītu sortimenta plānu, uzlabotu kvalitāti, paredzētus ražot skapjus, pulētus spoguļus, apaļos galdus, tahtas «Lira» un «B-7», gultas, matračus. Kolektīva radošā iecere — šinī gadā papildināt mēbeļu sortimentu ar jauniem, lētākiem izstrādājumiem.

J. Rudzītis, mēbeļu fabrikas vecākais meistars

kiem — izraisījusi jaunu ražošanas kāpinājumu. Septiņgades ceturrtā gada pirmais mēnesis noslēgts teicami. Daudzevas iecirkņa kolektīva devums tautas saimniecībai, komunisma celtniecībai — vairāk nekā 13.000 kbm kokmateriālu. Meistarski strādā lielā kompleksā kokmateriālu sagarināšanas brigāde. Diendienā tās vīri pārsniedz iz-

strādes normas. Par 105—106% darba uzdevumus izpilda brigādes locekļi, konsoles krāna vadītāji Vladislavs Stīriņš un Alberts Volants.

Daudzevas kokmateriālu pārkrāušanas iecirkņa kolektīvs par godu PSRS Augstākās Padomes vēlēšanām apņēmies pabeigt šā gada pirmā ceturkšņa plānu desmit dienas pirms termiņa.

Attēlā: konsoles krāna vadītājs Ilmārs Ziediņš, mazajā vadītāja kabīnītē vairāk nekā 10 m augstumā no zemes drošu roku vada kravu pacelšanas un nolaišanas, krāna pārvietošanas mehānismus. Vadības pulsts tā iekārtota, ka pa tās daudzajiem logiem ērti pārrēķināms viss darba iecirknis. Biedrs Ziediņš ir viens no daudzajiem vairāku arodu meistariem. Soreiz viņš aizvieto krāna vadītāju V. Stīriņu un A. Volantu. Lieliski strādāt tāda kolektīvā, kur vajadzības gadījumā viens biedrs spēj aizvietot otru.

P.ZUPA, Jēkabpils MRS Daudzevas kokmateriālu pārkrāušanas iecirkņa arodorganizācijas ceha komitejas sekretārs D. SLIKŠANA foto

LOPKOPJU SOCIĀLISTISKĀS sacensības karognesēji

Nobaro cūkas lielās grupās

Jēkabpils rajona Zasas padomju saimniecības bekonu audzētājas Almas Zīnere kopjamo cūku novietne ir pārkārtošanas stadijā. Turvākajā laikā paredzēts iekārtot automātiskās ūdens dzirdināšanas ierīces, mehanizēt barības pievešanu. Bet pagaidām — roku darbs... Grūtības b. Zīneri nebaida. Lai kāpinātu darba ražīgumu pašreizējos apstākļos, viņa pārgāja uz cūku turēšanu lielās grupās, iekārtojot salmu būdas, kā arī pielāgojot parasto lauku šķūni cūku atpūtai. Barības virtuvē rūpīgi sagatavoto racionu b. Zīnere ar pajūgu nogādā speciālā ēdnīcā. To izmanto barokļi, kas uzturas salmu būdās. Kad barokļi sasnieguši ap 70 kg dzīvsvaru, tos pārved uz pielāgoto šķūni, barojot uz vietas un ierobežojot pastaigas nobarošanas beigu posmā.

— Baroklis paliek baroklis. Tam jāed un jāgul, tad rodas pavisam cits apalums un svara pieaugums, — spriež b. Zīnere.

Aizvadītā gadā viņa nobarojusi 592 bekonus ar 84 kg vidējo svaru. Šogad viņas kopšanā jau atrodas 371 baroklis. Šīnā gadā saistības b. Zīnere nolēmusi dubultot, proti, nobarot un nodot valstij ne mazāk kā 800—1000 bekonu. Janvāra mēnesī viņas koptas 24 bekonus iepirka sagādes organizācijas.

Lai bagātinātu barības devu savai bekonu saimei, arī šogad viņa pieliks ne mazums pūļu, apkopjot piefermas lauciņu, audzējot tur cukurbietes un kartupeļus. Viņas bekonu nobarošanas paņēmieni nav prasījuši no padomju saimniecības nekādas līdzekļu ieguldījumus tādu vai citādu cūku novietņu būvei. Biedres Zīnere pašreizējais darbs, mērojot ne vienu vien lielu soli darba ikdienā, nodrošināja saistību izpildi.

Z. Siliņa

Bekona ražošanas meistare

Visa jaunā un progresīvā seko-tāju skaits Krustpils rajona kolho-zos nav mazs, un tas ar katru gadu kļūst lielāks.

Mūsu saimniecībā aizvadītajā ga-dā labus rezultātus sasniegusi be-konu audzētāja Austra Dambe, ku-ra, pašreizējā strādājot, nobaro-jusi un nodevusi valstij 447 beko-nu ar vidējo svaru 88 kg. Arī šo-gad b. Dambe domā nodot ne ma-zāk kā 500 barokļus. Janvāra mē-nesī nobaroji 16 barokļi ar vidējo svaru — 90 kg.

M. Kļaviņa, kolhoza «Uz priekšu» grāmatvede

Paaugstināts darba ražīgums

Jēkabpils rajona Leimaņu kolhozs agrāk ražoja mazāk cūkgaļas nekā tagad, bet cūkkopju bija daudz vairāk. Tad nobarojamās cūkas ko-pa 5 cilvēki, bet tagad tikai viens. No pagājušā gadā nodotiem 350 barokļiem 312 izaudzējusi, nobaro-jusi un nodevusi valstij gaļā be-konu audzētāja Ausma Rubina. Vi-na, sekojot republikas labāko cūk-kopju darba pieredzei, pēc Sociā-listiskā Darba Varoņa Antona Bār-tuļa metodes sākusī turēt un ba-rot cūkas lielās grupās. Tā cēlās darba ražīgums.

Kūts pārvērsta par istu gaļas fabriku kolhozā. Pa vidu iet eja ar uzkarināmo ceļu, bet abās pu-sēs aizgaldi. Biedre Rubina vien-mēr seko, lai kūts telpas būtu tī-ras, sausas. Katrā aizgaldā vien-laicīgi uzturas 50—70 barokļi.

— Lielāku skaitu barokļu ne-turu aizgaldā, tad visi aug un no-barojas vienādi un nav nikuļu, — saka Ausma Rubina.

Viņas rūpes nav bijušas veltīgas. Pērn neviens bekonu nav realizēts svarā vieglāks par 88 kg.

Šīnā gadā b. Rubina apņēmusies nobarot vairāk nekā 350 bekonu. Savas saistības viņa godam pilda. Janvāra mēnesī nobaroji 25 barokļi un visi nodoti valstij bekona kon-dīcijā. Pašlaik barības devā ie-tilpst spēkbarība, siena milti, su-liņas. Te prasmīgi izmanto arī Jēkabpils stērķeļu ražošanas ceha blakus produktus. Barību b. Rubi-

na vienmēr rūpīgi sagatavo, to sau-tējot. Jāsaka, ka iznākums nav slihts. Janvāra mēnesī vidējais dien-nakts pieaugums barokļiem 503 grami.

Un tā, lūk, b. Rubina ar savu enerģiju, rūpīgo un pārdomāto dar-bu, radoši izmantodama citu pirm-rindnieku pieredzi, gluži nemanot kļuvusi par vienu no labākajām cūkkopēm Jēkabpils rajona kolho-zu bekonu audzētāju saimē.

Z. Druviniece

Ar divkāršu enerģiju

Kad aizvadītā gada beigās lopkopības speciālisti pavilka svītru telkpoju darba rezultātiem, izrādījās, ka bla-kus pirmrindniecēm bb. Goliasei un Gros-bergai jāmin arī Oti-lījas Skolnieces vārds. Divdesmit seši bullēni nobaroji 200 un vairāk kilogramu dzīvsvārā katrs. Ja sarēķina, iz-nāk vairāki desmiti centneru gaļas... Arī diennakts dzīvsvara pieaugums labs — 680 grami katram lopinam. Jau skaitļi vien paši

runā par telkopes cen-tību.

Rit jaunā gada otrā mēneša dienas... Lie-kas, Otiļijas Skolnieces dzīvē nekā nav iz-mainījies — noteiktās stundās kopj un baro savus 15 spriganos te-liņus, kuru pulks pa-kāpeniski augs lielāks.

Šogad b. Skolniece negrib samierināties ar līdzšinējo veikumu, jo partijas Programā izvirzītie uzdevumi lopkopībā liek strādāt ar dubultu enerģiju. Viņa nobaros vairākus

desmitus telju pārdoša-nai valstij. Kā saisināt telju nobarošanas lai-ku — par to pašlaik domā mūsu pirmrind-niece.

Janvārī bullēni nav svērti, to mēs parasti darām ik pēc diviem mēnešiem. Tomēr, vē-rojot lopu barojumu un izskatu, var droši teikt — telkope savas pūles nav zēlojusi, par viņu jākaunas nebūs.

Dz. Asīte, Jēkabpils rajona Raiņa kolhoza zootehniķe

Pirmie lieliskie panākumi

Mūsu saimniecības ļaudis ar katru gadu pārliecinās, ka audzēt mājpūtņus ir izdevīgi, jo tie dod labus ienākumus. Lai gan mums vēl nav lielas un modernas putnu kūts — to plāno uzcelt šajā sep-tīngadē, putnkopis Mārtiņš Vanags arī pašreizējos darba apstākļos gūst lieliskus panākumus. Viņa ra-zenā darba rezultātā sasniedzām augstāko rādītāju Jēkabpils rajo-nā — no vienas dējējvistas pērn iegūtas 167 olas paredzēto 150 vietā.

Lielākā daļa no 1.500 vistām ir pērnā gada, kuras b. Vanags pavasarī saņēma no inkubācijas stacijas. Tagad tās jau dēj.

M. Vanags darbā ieliek isti radošu ierosmi, jo ar ba-ribas izdalīšanu un olu savākšanu vien viņš negūtu tik labus sasnie-gumus. Strādājot vairākus gadus par putnkopi, b. Vanags uzkrājis zināmu pieredzi. Viņš ir ļoti precīzs barošanas laiku ievērošanā. Devas apgādātas ar graudiem, mikstbari-bu, minerālvielām, pietiekošā dau-dzumā vienmēr ir ūdens. Lūk, tieši šis stingrais un noteiktais režīms deva iespēju izcināt zināmus panā-kumus.

Mūsu kolhoza putnu kopējs šogad sola dot saimniecībai olas krietni vien virs 100 tūkstoš līnijas.

E. Joste, Jēkabpils rajona Asupes kolhoza zootehniķe

APZINĪGA DARBA REZULTĀTI

Kolhozs «Draudzi-ba» olu ražošanā pērn Krustpils rajonā ierīn-dojās pirmajā vietā. Uz 100 ha graudaugu sējumu iegūtas 33.630 olas. Vidēji no katras dējējvistas — 130 olu. Vienas olas pašizmak-sa — četras kapeikas.

Saimniecībā ir divas putnu fermas. Visvai-rāk olu no dējējvistas ieguvusi putnkope Mil-da Janovska, kas strādā Zubīšu noviet-nē. Tajā vienmēr priekšzīmīga kārtība. Uzposts vīstu pastaigu

dārzs. Jau iztālēm si novietne stāsta par sa-vu saimnieci. Tomēr izšķirošais bija parci-za putnu ēdināšana un rūpīga kopšana. Un rezultātā baltās leg-hornietes deva pa 153 olām katrā.

Ļoti atzinīgi par putnkopi atsaucas kolhoza klētnieks, kas sa-nem novietnes produk-ciju. No Zubīšu no-vietnes atsūtītas olas vienmēr rūpīgi iepako-tas un precīzi saskaiti-tas.

Šīnā gadā valde no-

lēmusi putnu skaitu ie-vērojami palielināt, uz-labot un panākt olu pašizmaksas pazemi-nāšanu līdz 3 kapei-kām gabalā.

Par šo saistību iz-pildi enerģiski cīnās Milda Janovska. Vi-ņas koptās vistas šā gada janvāra mēnesī vien devušas pa 15 olām katrā.

P. Liepiņš, mūsu avizes korespondentu punkta loceklis kolhozā «Draudzība»

Paredzēto lopkopības pro-dukta ražošanas pieaugumu ie-gūs, palielinot mājlopu un putnu skaitu, uzlabojot to šķirtnību un ceļot produktivitāti, radot stabi-lu lopbarības bāzi.

(NO PSKP PROGRAMMAS)

Ieviešam mehanizāciju

Rūpējoties par lopkopju darba at-vieglošanu, arvien vairāk tiek me-hanizēti smagie darbi Krustpils ra-jona kolhoza «Leņina karogs» fer-mās.

Izmantot visas iespējas

Ignats Lietavnieks pēc darba stā-ža viens no jaunākajiem Krustpils rajona Dubnas kolhoza slaucējiem. Bet gudrā tautas parunā teikts: «Neskatī vīru no cepures!» Viena gada laikā viņš izvirzījies par otro slaucēju saimniecībā. Govis tīras, piens tāpat. Arī piefermas lauciņā pērnošar zaļoksneji kuploja cukur-bietes. Ap desmit tonnu papildba-ribas — varens stimulators izslau-kumu kāpināšanā!

Labāko slaucēju Annu Daugavie-ti viņam pārspēt neizdevās — pā-rāk pieredzējusi partneri! Un to-mēr 3409 kg caurmērā no katras govs ar 273 kg kāpinājumu nav slihts rezultāts. Sešpadsmit brūna-las labi atalgojušas centīgo lopkopi.

Bet Ignats Lietavnieks jau aplēš šā gada iespējas. Vēl palikušas piecas tonnas piefermas lauciņā iz-audzēto sakņu. Tās saprātīgi jāiz-lieto kopā ar pārējo barību. Jan-vārī izdevās izslaukumus no govs kāpināt, salīdzinot ar pērno gadu, par 23 kg. Sākums nav slihts. Bet Ignats Lietavnieks taču vēlas kād-reiz būt arī sacensības uzvarētājs. Godkāre? Slavas lauri? Ne viens, ne otrs. Kurš gan var būt vienal-dzīgs par sava darba rezultātiem? Un to mēs nevaram prasīt arī no biedra Lietavnieka.

3500 kg no govs — viņa mēr-ķis šogad. Patiesību sakot, slau-cējs šo skaitli neuzskata par nepār-sniedzamu jau pirms termiņa. To-mēr nesteigsimies laikam priekšā. Arī pats lopkopis to nedomā darīt. Viņa sacensības partnere Anna Daugaviete devusi vārdu šogad iz-slaukt 4000 kg. Ignatam Lietavnie-kam tas vēl nav pa spēkam. Bet tas nenozīmē, ka viņa apņēmība un darba spars mazināsies. Lielī panā-kumi kaldrinās neatlaidīgos pūliņos.

D. ZELTIŅŠ

2. februārī mehānisko slaukšanu uzsāka 3. brigādes «Spunģēnu» fermā. Protams, agregāta apkalpošanai nepieciešamas zināšanas, tā-dēļ arī slaucējas Vilma Janberga un Česlava Krivašonoka pērn ru-deni devās uz kvalifikācijas celša-nas divu nedēļu kursiem Maltā, kur apguva prasmi pareizi rīkoties ar slaukšanas aparāturu.

Viņas savukārt nodevušas iegū-tās zināšanas pārējām šīs fermas slaucējām Jaņinai Gorečkai un Ņi-nai Krivašonokai.

Agrāk šai fermā strādājošo 8—9 slaucēju vietā tagad deviņdesmit govju lielo ganāmpulku apkalpos 4 slaucējas.

Aparatūras samontēšanā enerģis-ki strādāja mehanizatori Ēriks Si-liņš un Voldemārs Apinītis. «Spun-ģēnu» fermas kolektīvs cīnās par komunistiskā darba fermas nosau-kuma iegūšanu, un nozīmīgs vir-zītājs spēks šeit būs iekārtotā mehāniskā slaukšana.

Vēl šogad mehanizēs arī 4. bri-gādes «Smīķu» fermu, kurā iekār-tota automātiskā dzirdināšana un nesen nobeidza montēt kūtmēslu mehanizētas transporta ierīces.

Vēl arī vairākās citās fermās lopkopju smago darbu atvieglos mašīnas.

A. Krastiņš, mūsu korespondentu punkta vadītājs Krustpils ciemā

Labākā savā kolektīvā

Jēkabpils rajona Seces padomju saimniecībā ir krietns pulks ražošanas darba veterānu, kuri čakli strādā jau ilgus gadus. Viena no tādām ir arī slaucēja A. Laiviņa.

Katrs lopkopis saprot, ka apkopt un rokām izslaukt 10 grupas govis, izravēt un novākt vairāk nekā hektāru piefermas lauciņa nav vieg-la lieta. Padomju saimniecībā ap-mēram pusē govu fermu jau ie-vesta elektriskā slaukšana. Bet līdz Brūveru fermai mehanizācija vēl nesniedzās. Tomēr arī šajos apstākļos ilggadējā, pieredzes ba-gātā lopkope pratusi izvirzīties la-bāko skaitā. Runājot par pērnā gada darba sasniegumiem, vispirms min viņas vārdu. Saistības pār-sniegtas, no vienas govs iegūti 3.538 kg piena. Ar vārdu sakot, labākā padomju saimniecībā.

Arī šo gadu centīgā darba darī-tāja sāka ar jaunu sparū. Tiesa, barības devas diezgan skopas: 6—7 kg skābarības, nedaudz ma-zāk siena, āboliņa un salmu... La-bi, ka 1,3 ha izauga vēl kartupeļi un kacenkāposti papildbarībai. To-mēr vidēji no govs 136 kg janvārī sanāca.

A. Laiviņa šogad uzņēmusies no katras savas brūnālas iegūt 3800 kg piena — tas ir, par 300 kg vairāk nekā pērn. Un viņa ir cilvēks, kuras solījumiem var ticēt.

A. Skuja

Apmaināmies pieredzē

Mēslojums + pareiza agrotehnika = bagāta cukurbiešu raža

Krustpils rajona kolhozā «Selga» cukurbietes ar labiem panākumiem audzē daudzus gadus un iegūst augstas ražas visā sējumu platībā. Pēdējo četru gadu vidējā raža šeit nav bijusi zemāka par 250 cmt no hektāra, bet 1961. gadā visā 13,5 ha sējplatībā tā sasniedza 310 cmt no hektāra. Labākās cukurbiešu audzēšanas brigādes, kuras vada pieredzējušie brigadierī Ainiš Zvirgzdiņš un Kārlis Kalvītis, iesaistot darbā jauniesus, gadu no gada iegūst 330 cmt un augstākas sakņu ražas no hektāra, kā arī ievāc bagātu lapu ražu.

— Mūsu kolhoznieki, — saka kolhoza «Selga» agronoms L. Zariņš, — pārliecinājušies, ka cukurbietes ir viena no visizdevīgākām

kultūrām, kas vidēji no hektāra dod vismaz 12.000 barības vienību. 1961. gadā cukurbietes deva kolhozam 11.934, kartupeļi — 3690, bet ziemas rudzi tikai 3256 barības vienību no hektāra, starp citu, to raža nebija zema — 21,2 cmt no hektāra. Daudz lopbarības dod grauzījumi un lapas. Bez tam cukurbietes ir liels naudas ienākumu avots. 1961. gadā tie sasniedza 12.433 rubļus.

Kolhoza «Selga» cukurbiešu audzētāju pieredze daudzējādā ziņā pamācoša. Pats galvenais, ka seldzinieki stingri ievēro šai kultūrai paredzēto agrotehnikas kompleksu. Pašizmaksas pazemināšanu un darba ražīguma kāpināšanu lielā mērā 1962. gadā sekmēs sēja kvadrātos un mehanizācija.

Lai augsnē būtu pietiekami barības

Cukurbiešu audzētāji sējumus izvērtē trūdvielām bagātās, no nezālēm tīrās, mīļmāla un mālaines smiltis, augsnes ar neregulētu mitruma režīmu. Cukurbietes audzē laukos, kas neuzrāda paaugstinātu skābuma reakciju. Tās parasti sēj pēc ziemājiem, retāk — pēc daudzgadīgiem zālājiem. Cukurbietēm paredzēto lauku pēc ziemāju novākšanas uzloba ar šķīvju lobītajiem, tad seko rudens aršana. Laukiem, kur kūtsmēslus izved rudenī, aršanu apvieno ar kūtsmēslu iestrādāšanu. Kūtsmēslu deva ir 30—40 t uz hektāra.

Pavasārī cukurbiešu tīrumiem iz-

sēj vidēji ap 3 cmt superfosfāta un 2 cmt kālija sāls uz hektāra. Kā svarīgu agrotehnisku noteikumu cukurbiešu audzētāji uzskata arumu nošķūkšanu pavasarī. To izdara pēc augsnes apzūšanas ar zirga vilkmes šļūci.

Pirmsējas kultivāciju, iestrādājot minerālo mēslojumu, izdara ar traktora vilkmes kultivatoru KUTS-4,2, ko lieto agregātā ar cikcak ecešām. Augsni kultivē 3—4 reizes. Laukos, kur kūtsmēsli netiek doti rudenī, tos izved ziemā un augsnē iestrādā pavasarī ar smagajiem šķīvjiem. Atsevišķiem laukiem pirms sējas iestrādā virsma 15 t uz hektāru.

Agri sēt, agri sākt sējumu kopšanu

Vēlākais maija pirmajā dekādē šeit visas cukurbietes apsestas. Sēšanu nekad nesteidzina uz augsnes paviršas sastrādāšanas rēķina. Sēj ar kombinētām zirgu sējmašīnām 45—50 m attālos rindās, vienlaicīgi iestrādājot augsnē 50 kg superfosfāta un 25 kg amonija salpētra. Uz hektāra izsēj 30—35 kg sēklu. Sējai kvadrātos (50×50), ko veic ar rokām, augsni sagatavo sevišķi rūpīgi. Uz līdzena, iepriekš samarkēta lauka izsēj 16 kg sēklu uz hektāra. Visu sēklu kodina ar merkurānu vai granozānu. Pret kaitēkļu bojājumiem to apstrādā ar heksahlorānu. Lai veicinātu cukurbiešu vienmērīgu sadīgšanu, sē-

jumus obligāti pievel ar veltni. Sējumu kopšanu uzsāk ar starprindu rušināšanu, ko veģetācijas periodā vēl atkārtoti 3—4 reizes. Kvadrātos sētās bietes obligāti rušina abos virzienos. Pirmajā retināšanā kvadrātos atstāj divus augus. Līdz novākšanai parasti saglabājas viens, dažās vietās divi augi.

Pieredze rāda, ka nokavēta cukurbiešu retināšana samazina sakņu ražu vidēji par 100 cmt no hektāra, tāpēc to uzsāk ar otrā lapu pāra parādīšanos un veic dažus dienu laikā. Vienlaikus ar retināšanu sējumu rindas saņem virsmmēslojumu — 2 cmt amonija salpētra uz ha.

Ražu novāc ātri un organizēti

Novākšanu uzsāk septembra otrajā pusē un nobeidz vēlākais oktobra vidū. Jāsaka, ka novākšana kolhozā līdz šim nebija mehanizēta. Sakņu izcelšanu un pirm-apstrādāšanu veica ar rokām. Tas ievērojami sadārdzina cukurbiešu pašizmaksu. Cukurbiešu audzēšanas posminieki par savu darbu saņem divus procentus no cukurbiešu audzēšanā izlietotajām izstrādes

dienām. Viņi rūpīgi seko, lai cukurbiešu lapas neizvazātu. Tās izmanto lopu piebarošanai vai ieskābē kopā ar lopbarības biešu lapām. 250 cmt lielā lapu raža no hektāra, ko rūpīgi saglabāja, un saņemtie grauzījumi palīdzēja kolhozam 1961. gadā uz 100 ha lauksaimniecībā izmantojamās zemes iegūt 477 cmt piena un 66 cmt gaļas.

Problēmas, kas vēl gaida atrisinājumu

Pagaidām kolhozā «Selga» cukurbiešu audzēšanas komplekss maz mehanizēts. Augstas cukurbiešu ražas un kontraktācijas līguma izpildi ar cukurfabriku pagaidām nodrošināja roku darbs. Izņemot kūtsmēslu izvešanu un augsnes sastrādāšanu, visu pārējo veic ar zirgu vilkmes mašīnām un rokām. Tādēļ pērn cukurbiešu pašizmaksa vēl bija augsta — tā sasniedza 2,8 rubl. par 1 centneru.

1962. gadā visas cukurbietes audzēs kvadrātos, kas ievērojami samazinās roku darba patēriņu, ļaus vēl īsākā laikā veikt sējumu kopšanu. Tehnikas pielietošana no-

drošinās jaunus panākumus ne tikai labākajām cukurbiešu audzētājām — Verai Usitei, Vizmai Stiebrai, Martai Ozolai u. c., kas 1961. gadā ieguva 360 cmt lielas sakņu ražas no hektāra, bet arī pārējiem cukurbiešu audzētājiem. Šādas ražas var izaudzēt ievērojami lielākās platībās ar mazāku roku darba patēriņu. Tādējādi samazināsies cukurbiešu pašizmaksa.

H. Paeglis,
Pļaviņu izmēģinājumu
paraugsaimecības tehnisko
kultūru agronoms

Lopkopības produkcijas ieguves rādītāji KOLHOZOS UN PADOMJU SAIMNIECĪBĀS 1962. gada janvārī

Saimniecības nosaukums	Piens bruto ieguve 1962. g. % pret 1961. g.	Izslaukts piens uz 100 ha lauks. izm. zemes — cmt	Vidējais izslaukums no 1 gov. kg	+ vai —, salīdzinot ar to pašu laiku pērn	Gaļas ražošana		T. sk. cūkgaļas ražoš.		graudaugu — gab. iegūtas olas uz 100 ha
					1962. g. bruto prod. % pret 1961. g.	Uz 100 ha lauks. izm. zemes — cmt	1962. g. bruto prod. % pret 1961. g.	Uz 100 ha aramzemes — cmt	

JĒKABPILS rajona kolhozos

Dignāja	195	13	101	+47	10	—	17	—	—
Uzvara	178	8	79	+37	27	1	94	2	3248
Leimaņu	168	10	97	+41	55	1	92	3	—
Leņina ceļš	156	13	100	+28	114	4	685	6	—
Komunārs	154	9	77	+21	48	1	100	1	368
Centība	151	14	120	+33	64	1	32	1	812
Draudzība	143	20	162	+45	8	—	6	—	1215
Ciņa	143	8	80	+21	6	—	—	—	3294
Nākotnes kalējs	134	6	48	+9	940	—	940	1	405
Leņina	132	13	93	+15	300	—	—	—	—
Padomju Dzimtene	130	9	85	+22	62	1	65	2	429
Stars	129	7	62	+13	312	1	136	1	795
Sarkanais partizānis	126	17	127	+7	55	3	100	6	300
Vārpa	124	14	108	+17	159	3	50	2	1381
1. Maijs	120	12	88	+11	45	1	32	2	845
Vienība	120	5	55	+13	17	—	3	—	—
Mežgale	117	17	133	+16	288	2	312	3	756
Ozols	117	9	96	+4	5	—	14	—	810
Staburags	116	11	83	+3	22	2	27	3	455
Arājs	114	12	92	+7	332	7	110	3	85
Sudrabkalna	113	9	60	+1	335	4	70	1	273
Sala	111	11	78	+3	177	5	152	6	718
Viesīte	107	6	51	—	71	1	71	1	208
Dzimtene	103	9	70	—8	68	4	18	1	1068
Nākotne	102	8	76	—	110	2	377	4	2057
Daugava	99	9	72	+1	15	1	26	2	—
Komjauniešis	98	9	60	—2	344	1	344	4	827
Ezerkrasts	97	10	82	—15	33	2	43	3	535
Birži	94	9	82	—14	443	3	700	4	990
Lauceše	87	13	92	—26	235	6	109	4	1400
Sēlija	87	10	66	—16	137	4	46	5	1799
Rekords	86	8	67	—10	4	—	10	—	706
Raiņa	82	12	82	—22	1025	2	1366	5	1489
Zalvīte	77	3	30	—12	1	—	—	—	932
Oškalna	65	6	54	—27	19	—	29	1	1140
Asupe	52	3	31	—27	10	—	—	—	7138
Vidēji kolhozos	120	10	85	+9	66	2	70	2	940

Padomju saimniecībās

Zasas	142	9	78	+22	59	1	74	1	—
Neretās	117	13	122	+21	139	4	160	3	283
Seces	110	7	66	—13	74	3	76	2	—
Druvu	84	8	52	—39	97	3	111	4	1458
Ābeļu	83	12	74	—56	186	3	100	4	—
Lones	81	13	76	—25	59	6	48	4	2260
Vidēji pad. saimn.	106	9	81	—3	84	3	96	3	514
Vidēji rajonā:	117	10	85	+7	72	2	77	2	824

KRUSTPILS rajona kolhozos

Vienība	211	8	88	+39	85	2	202	3	38
Uzvara	204	7	65	+28	59	2	39	1	—
Kirova	201	21	164	+75	94	5	63	5	—
Rekords	176	6	47	+17	16	—	—	—	867
Liesma	174	4	34	+13	40	—	—	—	—
Druva	164	7	69	+26	2700	2	2700	3	—
Dzimtene	152	4	52	+18	81	2	52	2	644
Komunārs	149	7	63	+19	150	1	600	1	—
Sarkanais karogs	135	8	61	+10	36	1	34	1	172
Kārļa Marksa	130	8	103	+17	68	3	52	6	—
Strauts	127	4	33	+3	217	4	3100	6	—
Kaļiņina	126	3	37	+7	—	—	—	—	92
Leņina karogs	124	12	95	+9	135	3	219	8	1159
Jānupe	123	6	52	+5	299	4	271	5	—
Oškalna	121	8	58	+10	30	1	63	1	—
Daugava	116	8	102	+20	600	1	800	8	384
Uzvaras rīts	115	12	94	+7	32	1	4	—	—
Padomju Latvija	115	2	23	+1	900	—	—	—	—
Raiņa	111	11	83	+3	71	2	84	5	—
Zelta vārpa	111	11	78	+6	26	1	51	2	602
Leņina	109	14	117	—	46	2	93	3	—
Draudzība	108	19	116	—1	138	4	486	7	1440
Arājs	106	5	43	—4	222	1	225	3	109
Dubna	103	15	113	+3	144	4	112	4	340
Uz priekšu	102	12	100	—12	68	3	146	6	—
LKP X kongress	99	6	60	—3	78	2	405	5	—
Capajeva	95	3	29	—2	1100	6	900	8	—
Rīts	89	6	80	—16	1100	—	—	—	22
Odziņa	88	11	79	—21	278	1	1500	2	611
Padomju Armija	83	3	34	—11	112	1	128	1	—
Selga	76	20	107	—46	136	5	393	10	2500
Nākotne	74	21	131	—48	13	2	29	—	—
Ciņa	67	4	35	—22	8	—	—	—	—
Sarkanā zvaigzne	60	9	77	—71	241	4	182	5	3596
Vidēji kolhozos	112	9	82	+3	90	2	116	3	372

Padomju saimniecībās

Atašienes	177	9	121	+30	27	—	2	—	56
Mežāres	166	10	100	+30	91	1	78	2	—
Vietalvas	118	15	121	+8	21	1	38	3	—
Pļavinu	116	14	118	+5	123	3	1000	4	—
Vidēji pad. saimn.	131	13	116	+16	42	2	63	2	15
Vidēji rajonā	116	10	89	+6	76	2	104	3	431

Pirmā prasība—stabila lopbarības bāze

Ka līdzšinējās mazieltipīgajās cūku kūtiņās mazās grupās nav iespējams panākt krasu gaļas ražošanas kāpinājumu, ir sapratuši Druvu padomju saimniecības vadītāji un speciālisti. Saimniecībā pašreiz beidz izbūvēt jaunu cūku novietni «Aliaži», kurā vienlaicīgi varēs uzturēties 800 bekonu. Gribēdami tuvāk iepazīties ar tās izbūvi un mehanizāciju, iegriezāmies novietnē. Šeit būvbrigādes vīri beidza iekārtot kūti kreisā spārņa telpas izbūvi. Citi rosījās barības virtuvē, izlauzot virtuves griestus. Ap virtuves otrā stāvā novietoto barības maisītāja agregātu rēģojās trīs prāvi caurumi. Bet kādam nolūkam tie kalpo?

— Tos mēs aizmūrēsim, tagad lauzām griestus jaunā vietā, — atbildēja būvbrigādes vadītājs b. Prodnieks. — Tvaika katls pirmajā stāvā tika trīs reizes pārmonēts uz jaunu vietu, līdz ar to virtuves otrā stāvā barības kombinā agregātu izvietojušies izmainījās.

— Strādājam, lūk, bez projekta, kādēļ, pārstrādājot vienu un to pašu darbu vairāk reizes, kavējas barības virtuves nodošana ekspluatācijā, — sūdzās celtnieki. Kā stāsta arī pārējie biedri, tad visas kūlmes barības virtuvē izbūvē rodas tādēļ, ka saimniecības inženieris b. Morozovs un būvdarbu vadītājs b. Eklons nevar vienoties par to, kā izdevīgāk barības kombinā izvietot virtuvē. Vai tad nebūtu pēdējais laiks atrast kopēju valodu, lai barības pārstrādāšanas kombains beidzot tiktu novietots bez liekas pārcelšanas. Tad nebūtu cūkkopējām barība jānes ar rokām un jāber katrā vakuuma barības silē atsevišķi, turklāt nesagatavotu, bet tā plūstu no barības sagatavošanas agregātiem tieši vakuuma silēs.

Kūti te iekārtota divi nodalās, katrā pusē vienlaicīgi var uzturēties 400 bekonu. Nodala sadalīta 4 atpūtas aizgaldos — katrs 100 bekoniem. Katram aizgaldam blakus ēdnīca. Tur labi iekārtota automātiskā dzirdināšanas iekārta. Dzeramās blāpīņas ierīkotas ēdnīcas malās, pietiekošā augstuma no zemes. Cūkas var brīvi jebkurā laikā padzerties. Ēdnīcā atrodas vakuuma barības galdi. Telpas tīra ar ūdens strūkļas palīdzību, virca un netīrais ūdens ielūst kontrolakās, pēc tam ietek vircas krātuvēs.

Tomēr nav pārdomāts telpu iekārtotumā tās jautājums kā cūku iekļūšana ēdnīcās. Tagad tās nāk ēdnīcās tieši no aizgaldiem, kāpēc ātri piemēlo gan ēdnīcas, gan aizgaldus grīdas. Lietderīgāk būtu bijis iekārtot iekļūšanu ēdnīcās no apklopus. Tad atpūtas aizgaldi būtu sausi.

Ir svarīgi ne tikai ieviest ražošanas praksē progresīvās metodes, bet nozīmīgi arī tas, kā mēs viņas ieviešam.

Cūku turēšana lielās grupās neprasa lielus kapitālieguldījumus, sekmē darba ražīguma kāpināšanu un līdz ar to cūkgaļas pašizmaksas pazemināšanu. Tāpēc padomju saimniecības direktoram b. Lidumniekam vajadzētu pastiecināt novietnes izbūvi un mehanizāciju, lai visdrīzākā laikā «Aliažu» nobaroja mo cūku novietnei būtu pilna slo-dze — 800 bekonu.

KRUSTPILS RAJONA DARBAĻAUZU DEPUTĀTU PADOMES IZPILDU KOMITEJAS LĒMUMS Nr. 24

Par Krustpils rajona darbaļaužu deputātu padomes izpildu komitejas 1962. gada 25. janvāra lēmuma Nr.16 «Par vēlēšanu iecirkņu izveidošanu Krustpils rajonā PSRS Augstākās Padomes vēlēšanām» izmaiņām.

Krustpils rajona darbaļaužu deputātu padomes izpildu komiteja nolēma:

1. Izmainīt Krustpils pilsētas vēlēšanu iecirkņa Nr. 115/60 centru.
2. Noteikt Krustpils pilsētas vēlēšanu iecirkņa Nr. 115/60 centru Krustpils rajona kultūras namā, Rīgas ielā Nr. 210.

E. Ungurs,
Krustpils rajona darbaļaužu deputātu padomes izpildu komitejas priekšsēdētājs

B. Upeniece,
Krustpils rajona darbaļaužu deputātu padomes izpildu komitejas sekretāre

Nereti vērojama tāda parādība, ka saimniecības gan patērē ievērojamus līdzekļus cūku fermu darba organizācijas uzlabošanai, mehānizējot smagos un darbietilpīgos procesus, bet tai pašā laikā neizdara vajadzīgās korektīvas cūkkopju darba slodzes noteikšanā. Tāpēc Druvu padomju saimniecības zootehnikai b. Rudzītei vajadzētu nopietni izkalulēt lietderīgāko darba slodzi.

Tomēr jāsaprata, ka progresīvo metožu ieviešana ražošanas praksē vēl nedos vajadzīgo efektu, ja saimniecībā nebūs nodrošināta barības bāze. Šeit jau vairākus gadus pēc kārtas tā ir nabadzīga.

Tā 1960. gadā lopu bija nodrošināti ar rupjo barību par 49%, sulīgo barību — 51% un koncentrātiem tikai par 12%. Labāks stāvoklis nav arī šī 1962. gada ziemošanas periodā, proti, rupjās barības nodrošinājums — 58%, sulīgās divreiz mazāk nekā pērn — 28%, koncentrātu — 12%. Aprēķinot spēkbarības vajadzību esošajam lopu skaitam, nav grūti pateikt, ka saimniecība saražo to tikai viena mēneša vajadzībai. Pārējo gada laiku lopus baro ar valsts spēkbarību. Kāpēc?

Arvien vēl «Druvas» iegūst zemas graudaugu ražas. Tā 1961. gadā vidējā raža bija tikai 7,3 centneri no hektāra. Atsevišķām kultūrām tā bija krietni vien zemāka. Mieži devuši vidējo ražu — 5,16 cēt no hektāra, vīķu mīstri — 4, 18 cēt, labību mīstri — 1,92 cēt. Nemot vērā to, ka daži mīstri aizņem 20% no visas graudaugu platības, tas ne tikai samazina spēkbarības ražošanu, bet rada saimniecībai lielus zaudējumus. Šī gadā gan paplašinās lopbarības pupu, lupiņas sējplatības, taču mazražīgie mīstri palikuši iepriekšējā gada līmenī. Barības trūkuma dēļ saimniecība kaut kā «lāpās», vedot no Rīgas nepilnnotas barības atkritumus. Protams, šādi saimniekojot, arī padomju saimniecībai «Druvas» nav ar ko lepoties. 1961. gadā tā samazinājusi gaļas ražošanu. Gaļas ražots 43 cēt uz 100 ha jeb 86% no pagājušā gada līmeņa. Valstij nodoto bekonu vidējais svārs bijis tikai 69 kg. Tāpēc arī pagājušajā gadā zaudējumi sasniedza 70.000 rubļu. No šejienes otra ne mazāk svarīga prasība — jānodrošina stabila un pilnvērtīga lopbarības bāze.

Z. Babakova

Nemirstīgais Puškins

(Sakarā ar lielā krievu dzejnieka nāves dienas 125. gadu)

Dabas likums ir nepielūdzams. Agri vai vēl pieņāk briedis, kad par cilvēku saka: viņš bija... Puškina sirds rima pukstēt pirms simtdivdesmit pieciem gadiem, taču mēs pilnīgi pamatoti sakām: viņš vēl ir starp mums, viņš dzīvo. Ne katram dzejniekam tas lemts.

No bērības līdz pat mūža galam Puškina mums ir labs, uzticams draugs.

Katrs, kas atver Puškina grāmatas, ienāk istas poēzijas pasaulē. Tur nav nekā pārspīlēta, mākslota, pārāk skaļa un auksta. Patiesas jūtas, skaidras domas izteiktas tīrā kā kristāls valodā, līdz pilnībai noslīpētā tautiskā formā, veidojot vienkopus, harmoniskus mākslas darbus. Vai tā būtu proza vai dzeja, visur jūtami dzejnieka kvēlās sirds puksti, redzams, ka viņš ar gudrām acīm pratis ielūkoties apkārtējā dzīvē un it visur atrast poēzijas dārgumus.

Lasot Puškina vārsmas, jūtam, ka tās radijs dzejnieks, kas ne tikai raksta krievu valodā, bet arī pats ir īsts krievs, kas uzņēmis sevi visu lielajai tautai nacionāli savdabīgo. Ne velti Gogolis sacījis: «Dzirdot Puškina vārdu, tūdaļ iedomājamies viņu kā krievu nacionālo dzejnieku. Un patiešām, neviens no mūsu dzejniekiem nav pācēlies augstāk par Puškinu un nevar būt nacionālāks par viņu; šis tiesības pieder tikai Puškinam.»

Puškins mūs valdina ar savu dziļo nacionālo lepnuma izjūtu. Tūsonības un beztiesīguma gados dzejnieks kvēlī ticēja krievu tautas neizsīkstošajam spēkam, savas dzimtenes cildenajai mīstijai. Un tai pašā laikā viņam bija sveša nacionālā aprobežotība. No sirds mīlēdams dzimto zemi, pareģodams tai dižu nākotni, Puškina patiesi ciena arī citas tautas. Viņa darbos attēlotas ne tikvien krievu ļaužu dzīves ainas, bet arī Kaukāza kalniešu rakstura savdabīgums, čigānu tikumi, Gruzijas iedzīvotāju ierašas un raksturi. Kopā ar ģeniālo poļu dzejnieku Ādamu Mickeviču Puškina dedzīgi sapaļoja par tiem laikiem, kad tautas «izbeigs ķildas un apvienosies lielā saimē».

Tāpat kā Radziševs un Dekabristi, Puškins cildināja brīvību. Tā neatvairāmi saistīja viņa domās un prātā, cīņai par brīvi viņš ziedoja savu talantu gigantisko spēku.

Kam krist, to nevar pasargāt:

Jūs, tirāni, nu trīciet šausmās!
Bet vergi jauna rīta jausmā
Var savas važas sadragāt!

Mums ir dārgs Puškina — cini-tājs pret ļaunumu un varmācību, pret apspiedējumiem un patvaldību, pret miera ļaunajiem un dzīves postītājiem. Dzejoļi «Ančars» norādīti pats zemiskākais, uz ko ir spējīgi tie, kam vara: raidot nāvē cilvēku, viņu piespiež nest nāvi citiem cilvēkiem. «Nav iespējams» rakstīja dzejnieks, «ka ļaudis ar laiku neizprastu kara smieklīgo nežēlīgumu, ja jau viņi ir izpratuši verdzības, cara varas būtību... Viņi ieraudzīsi, ka mūsu misija... — būt brīviem.»

Mums, kas dzīvojam taisnīguma triumfa laikā, ir saprotams un tuvs Puškina humanisms, viņa iekšējās pārliecības pilnā cieņa pret personību. Viņš viens no pirmajiem saskatīja Amerikas Savienoto Valstu buržuāziskās demokrātijas zvērskumu. Par Ameriku, kas tolaik vēl bija jauna kapitālistiska valsts, viņš runāja ar naidu un sāpēm.

«Pārsteigti ieraudzījām demokrātiju tās atbaidošajā cinismā, tās cietsirdīgajos aizspriedumos, tās neciešamajā tirānijā. Visu cildeno, nesatīgo, visu, kas dara cilvēku cilvēka dvēseli, nomāc nepielūdzamais egoisms un alkatība... civilizētā zemē pastāv nēģeru verdzība...»

Puškins ienida un pienāgloja pie kauna staba tos, kas cilvēkos saskatīja paklausīgus unklusus vergus. Dzejnieka ideāls bija brīvs, cildens darba darītājs, kas lepi un droši nes cēlo cilvēka vārdu.

Mākslinieks humanists Puškina māca mīlēt dzīvi, saprast un novērtēt tās paliekošo daļumu. Bērni un jaunieši, ļaudis brieduma gados un sirmgalojī smej viņa dzeja līksmi un priecīgu noskaņojumu. «...Lasot viņa darbus,» piezīmēja Beļinskis, «var lieliski sevi izaudzināt cilvēku...». Lasot Puškina dzejoļus un prozas darbus, mēs it kā nākam saskarē ar neizsīkstošu cēlumu, skaidrības un bezgalīga daļuma avotu.

Kādā no saviem dzejoļiem, kas tagad zināms katram skolēnam, dzejnieks saka:

Reiz lielā Krievzemē par mani

runās, domās,

Un savā valodā ikviens tad mani

sauks,

Gan lepnaiss slāvu dēls, soms,

tunguss, tagad nomāks,

Gan kalmiņš — plašo stepju draugs.

Šis rindas izrādījās pravietiskas. Pēc Oktobra revolūcijas dzejnieka, jaunās krievu literatūras pamatlicēja, iedvesmes pilnos vārdus skandēja visā Padomju zemē. Puškina ir kļuvis dārgs visām mūsu Dzimtenes tautām, viņa vārdi skan tālu aiz mūsu zemes robežām daudzās

mūsu planētas valodās. Viņš bija «ne vien diženākais sava laika krievu dzejnieks, bet arī visu tautu un visu laikmetu lielākais dzejnieks. Eiropas ģēnijs, pasaules zvaigzne...» (Beļinskis).

Kapitālistiskās pasaules apspiestajiem ļaudīm Puškina dzejoļi ir varens aicinājums cīņai par brīvību un neatkarību, par cilvēka tiesībām un labāku dzīvi. Dzejnieka vārsmas ar neatvairāmu spēku atmasko jaunos «Krievijas apmelo-tājus», kas grib aizmirst, ko padomju tautas darījušas, lai pasauli izglābtu no fašistiskā mēra.

Droši raugās nākotnē mierīgā jauncelsmes darbā aizņemtā Padomju Dzimtene. Un arī šajā darbā mūsu draugs un sabiedrotais ir Puškina.

Lidotājs kosmonauts Hermanis Titovs stāsta, ka pirms lidojuma kosmosā viņš kopā ar sievu kļāpojuši pa Maskavas trokšņainajām ielām un, nonākuši pie Puškina pieminekļa, nolikuši tai pakājē ziedus. Un tai brīdī varonis atcerējies Puškina nemirstīgos vārdus:

Sveika, ciltis

Tu jaunā, nepazīstamā!

«Varbūt tieši mums, komunisma cēlājiem,» raksta Titovs, «bija teikti šie lielā krievu dzejnieka pravietiskie vārdi!»

Un mēs, kas nesam plandošo karogu, kurā ierakstīti lepnie, katrā darba cilvēkam bezgala dārgie vārdi: Miers, Darbs, Brīvība, Vienlīdzība, Brālība un Laime visām tautām, ar sajūsmu norauģamies mūsu slavas vainagotajā laikabiedrā un sakām:

Sveiks, Puškin!

S. KOSECKINS,

filoloģijas zinātņu kandidāts

Dziesmotā atskaite

Jau sesto gadu Pļaviņu kultūras nama kori vada diriģents Tālivaldis Mekšs. Tikpat ilgi viņš ir arī rajona kori virsdiriģents. Šajā laikā dziesmas labi skanējušas rajona mērogā rīkotajās Dziesmu dienās, Pļaviņu kultūras nama jauktā kora koncertos. Par to liecina Goda raksti un pirmā vieta Krustpils rajona Dziesmu svētku kori skatē 1960. gada jūnijā.

Sogad Pļaviņu kultūras nama koris savu atskaite koncertu sniegs 17. februārī plkst. 20.00 Pļaviņās. Piedalīsies arī stīgu samblis un solisti Rita Jāktēna (soprāns) un Arvids Kalniņš (baritons). Klavieru pavadījumu izpildīs Pļaviņu mūzikas skolas skolotāja koncertmeistare Rita Lēpe.

I. SPARĀNE,

Pļaviņu pilsētas kultūras nama direktore

Fiziskā kultūra un sports

Veiksmīgs starts

Mūsu rajona basketbola klases komandas pēdējā laikā starprajonu cīņās parādīja sevi no labākās puses, tādēļ uz republikas «Vārpa» šī gada meistarsacīkšu zonas turnīru mūsu komandas brauca cini-ties par uzvaru. Krāslavas rajona mazajā Indras miestā bija ieradusies visi četri zonā iedalītie rajoni — pagājušā gada uzvarētāji paši krāslavieši, Daugavpils, Ilūkstes un Jēkabpils komandas.

2. vidusskolas basketbolistes, kas pārstāv mūsu rajonu šai turnīrā, pirmajā spēlē vienlīdzīgā cīņā ar 39:38 uzvar Ilūkstes, pēc tam viegli ar 57:34 Daugavpils rajona komandu, bet pēdējā spēlē zaudē krāslavietēm, kuras savukārt zaudē ilūkstietēm. Tā šīs 3 komandas turnīru beidza ar 2 uzvarām un 1 zaudējumu. Vietas noteica iegūto un zaudēto grozu starpība. Pirmajā vietā tomēr Krāslava, otrā Ilūkste, trešās — mūsu meitenes.

Vīriešiem pirmais pretinieks — ilūkstieši. Kā vēlāk izrādījās, šī spēle izšķīra 1. vietas likteni, jo Daugavpils un Krāslavas komandas bija krietni vājākas. Spēles sākums nesola neko labu. Ilūkstieši labi met pustālos metienus, viņu centra uzbrucējs, kas augumā vienāds ar mūsu Auzānu, cīņā zem groziem ir labāks. Pēc 10 spēles minūtēm ilūkstieši vadībā ar 20:6. Pamazām zaudētais tiek atgūts. To panāk Andra Mihalovska precīze metieni, labi cīnās E. Stepens, V. Bajinskis, G. Rakevics, J. Treigis. Otrā puslaika vidū jau gūts 8—10 punktu pārsvars. Spēles pēdējās minūtēs, kad ar 5 personīgām piezīmēm laukumu atstājuši vairāki pamatsastāva spēlētāji, rezervisti no-

tur pārsvaru 87:81. Uzvara. Daugavpilsiešus pievēlcam viegli, bet krāslavieši spēli uzdeva. Vietu sadalījums vīriešiem: Jēkabpils, Ilūkste, Krāslava, Daugavpils. Tā mūsu vīri ieguva tiesības spēlēt starprajonas sacensībās par tiesībām tālāk cīnīties finālā. A. Palkavnieks

Rajona dambretes čempionāts

No 22.—25. februārim notiks Krustpils rajona 4. dambretes čempionāts, kurā vēlēšanos piedalīties izteikuši visi rajona I klases dambretisti.

To vidū redzēsim pagājušā gada čempionu Raiņa kolhoza agronomu R. Krūmiņu, kā arī talantīgo rajona jaunatnes čempionu Atāšienes vidusskolas skolnieku I. Freibergu. Čempionātā ar vienādām tiesībām piedalīsies arī rajona čempione E. Zemīte — Dzene.

Uz čempionātu ārpus konkurences uzaicināti I klases dambretisti Jēkabpils rajona čempions V. Tučs un R. Zonenbergs (Rīga).

Bez I klases dambretistiem piedalīsies zonas uzvarētāji.

Līvānu zonā tiesības piedalīties šajās sacensībās izcīnīja II klases dambretists A. Jēkabsons (kūdras fabrika), A. Trukšāns (2. vidusskola) un J. Rubins (Līvānu sitkla fabrika). Abi izpildīja III sporta klasi.

Krustpils zonas sacensības notiks svētdien, 11. februārī, plkst. 11.00 Krustpils kultūras namā III stāvā.

P. Porietis,

I klases dambretists, čempionāta galvenais tiesnesis

Piedalās visi pilsētas šahisti

Svētdien, 4. februārī, Jēkabpils rajona rūpniecības kombināta klubā notika pilsētas šaha čempionāta atklāšana. Tajā piedalās 28 šahisti, kuri sadalīti divās apakšgrupās — pusfinālās. Šahisti, kuri ieņems 1.—4. vietu katrā apakšgrupā, iegūs tiesības cīnīties par pilsētas čempionāta nosaukumu finālā, kurā bez iepriekšējām spēlēm piedalīsies arī vairākkārtējie pilsētas čempionātu uzvarētāji Brēdenfelds, Valminskis un Tučs.

Čempionātā piedalās gan visvecākie pilsētas šahisti, tādi kā Līdaks, Sonders un Pujats, tā arī jaunākās paaudzes pārstāvji — pilsētas vidusskolu audzēkņi Aļoševs, Rutkovskis, Kremers un citi.

Pēc čempionāta trešās kārtas vadībā pirmajā apakšgrupā ir Rupeiks, kurš ieguvis 3 punktus, otrajā — Raspopovs un Rutkovskis arī ar 3 punktiem.

Spēles notiek katru pirmdienu, trešdienu un piektdienu pulksten 18.30, bet svētdienās — 11.00.

Pilsētas šahistu vārdā gribas pa-

teikties rajona rūpkombināta vadībai, kura nodevusi gada spēļu cīnītāju rīcībā savu klubu, kurā drīz atklās sabiedrisko pilsētas šaha klubu.

L. Valminskis,

rajona šaha federācijas priekšsēdētāja vietnieks

Redaktors E. KOCENS

Pārdod māju ar dārzu blakus Daugavai, Rīgas — Daugavpils dzelzceļam. Stacija Sergunta—2 km. Tuvākas ziņas: Krustpils rajona kolhozā «Jānupe» pie J. Skrindas.

Pāvels Nikolaja d. Lapeikins, dzim. 1917. g., dzīvo Jēkabpilī, Brīvības ielā 206, ierosinājis laulības šķiršanu pret sievu Helēnu Nikolaja m. Lapeikinu, dzim. 1919. g., dzīvo Rīgā, Hospitāļa ielā 16—22.

Lietu izskatīs Rīgas pilsētas Proletāriešu rajona tautas tiesa.

Avīze iznāk otrdienās, ceturtdienās un sestdienās. Tāruni: redakto ram — 2342, redaktora vietniekam — 2502, literāriem līdzstrādniekiem — 2340, tiešais vads tālsatiksmel — 7, Krustpils rajona abonentiem — Krustpils 353. Redakcija Jēkabpilī, Brīvības ielā 212.

Газета «Брива Даугава» — орган Екабиллского и Круспиллского районных комитетов КП Латвии и районных Советов депутатов трудящихся, г. Екабиллс. Латвийская ССР